

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาการใช้โปรแกรมสนับสนุนและให้ความรู้ที่บ้านต่อพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยจิตเภทในชุมชน อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยจิตเภทในชุมชน ก่อนและหลังการใช้โปรแกรมสนับสนุนและให้ความรู้ที่บ้าน

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบคำบรรยายและนำเสนอ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการดูแลตนเองก่อนและหลังใช้โปรแกรมสนับสนุนและให้ความรู้ที่บ้าน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ตารางที่ 4 จำนวน และร้อยละของผู้ป่วยจิตเภท จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถานภาพสมรส ผู้ให้การดูแลเมื่อเจ็บป่วย ผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ระยะเวลาในการเจ็บป่วย การรับการรักษาเป็นผู้ป่วยใน (n=20)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	13	65
หญิง	7	35
อายุ		
26-30 ปี	3	10
31-35 ปี	6	30
36-40 ปี	2	10
มากกว่า 40 ปี	9	45
ระดับการศึกษา		
ไม่ได้เรียน	1	5
ประถมศึกษา	15	75
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	3	15
ตั้งแต่ปริญญาตรี	1	5
อาชีพ		
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	11	55
รับจ้าง	8	40
ค้าขาย	2	5
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ไม่มีรายได้	11	55
น้อยกว่า 1,000 บาท	1	5
1,001 – 3,000 บาท	6	30
3,001 – 5,000 บาท	2	10

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ผู้ให้การดูแลเมื่อเจ็บป่วย		
ภรรยา/สามี	2	10
บุตร	1	5
ญาติพี่น้อง	6	30
บิดา/มารดา	11	55
ผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล		
ผู้ป่วย	5	25
ภรรยา/สามี	2	10
บุตร	1	5
ญาติพี่น้อง	4	20
บิดา/มารดา	8	40
ระยะเวลาในการเจ็บป่วย		
4 ปี ขึ้นไป	5	10
10 ปี ขึ้นไป	15	55
การรับการรักษาเป็นผู้ป่วยใน		
ไม่เคยรับการรักษาเป็นผู้ป่วยใน	8	40
ครั้งแรก	2	10
ครั้งที่ 2	5	25
ครั้งที่ 3	4	20
ครั้งที่ 4 ขึ้นไป	1	5

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้ป่วยจิตเภทส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 65 อายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 45 มีการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็น ร้อยละ 75 ไม่ได้ประกอบอาชีพ คิดเป็น ร้อยละ 55 ไม่มีรายได้ คิดเป็นร้อยละ 55 สถานภาพสมรสโสด คิดเป็นร้อยละ 65 มีบิดามารดาให้การดูแลเมื่อเจ็บป่วย คิดเป็นร้อยละ 55 มีบิดามารดาเป็นผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล คิดเป็นร้อยละ 40 มีระยะเวลาการเจ็บป่วย 10 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 55 และไม่เคยรับการรักษาเป็นผู้ป่วยใน คิดเป็นร้อยละ 40

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองที่บ้านของผู้ป่วยจิตเภท ก่อนและหลังการ การใช้โปรแกรมสนับสนุนและให้ความรู้ที่บ้าน

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองที่บ้านของผู้ป่วยจิตเภทเป็นรายด้านและ โดยรวมก่อนและหลัง การใช้โปรแกรมสนับสนุนและให้ความรู้ที่บ้าน

พฤติกรรม การดูแลตนเอง	ก่อนการใช้โปรแกรม			หลังการใช้โปรแกรม			t
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	
ด้านการใช้จ่ายทาง จิตและสารเสพติด	22.05	1.46	ปานกลาง	29.05	1.31	สูง	-20.119*
ด้านการดูแล สุขภาพจิต	17.30	1.52	ปานกลาง	26.10	1.80	สูง	-16.123*
ด้านการปฏิบัติ กิจวัตรประจำวัน	9.60	1.04	ปานกลาง	13.70	1.26	สูง	-10.896*
ด้านการป้องกัน การกลับเป็นซ้ำ	9.65	1.08	ปานกลาง	13.05	0.94	สูง	-22.235*
โดยรวมทุกด้าน	58.60	2.85	ปานกลาง	81.90	2.65	สูง	-26.215*

*p <0.05

จากตารางที่ 5 พบว่าค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการดูแลตนเองที่บ้าน โดยรวมและรายด้านทุกด้าน ได้แก่ ด้านการใช้จ่ายทางจิต ด้านการดูแลสุขภาพจิต ด้านการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน และด้านการป้องกันการกลับเป็นซ้ำ ของผู้ป่วยจิตเภทก่อนและหลังการใช้โปรแกรมสนับสนุนและให้ความรู้ที่บ้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (t = -26.215, -20.119, -16.123, -10.896 และ -22.235 ตามลำดับ) โดยคะแนนพฤติกรรมการดูแลภายหลังการใช้โปรแกรมมีค่าสูงกว่าก่อนการใช้โปรแกรม